

U s n e s e n í

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Heleny Papouškové a soudců JUDr. Marie Korbelové a JUDr. Františka Koláře v právní věci žalobkyně: **PEMELOG, s.r.o.**, IČO 26413205, se sídlem Palackého 2089, Tachov, zastoupené Mgr. Adamem Zítkem, advokátem se sídlem v Tachově, náměstí Republiky 60, proti žalovaným: 1) [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] a 2) [redacted], [redacted] místem podnikání [redacted], při zastoupení obou žalovaných JUDr. Františkem Vavrochem, advokátem v Českých Budějovicích, náměstí Přemysla Otakara II. 123/36, o zaplacení částky 550.000 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 31.3.2017, č.j. 2 C 157/2016-275,

t a k t o :

Rozsudek soudu prvního stupně se **z r u š u j e** a věc se **v r a c í** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem soud prvního stupně ve výroku v odstavci I. zamítnul žalobu, kterou se žalobkyně po žalovaných domáhá zaplacení společně a nerozdílně částky 550.000 Kč s 8,05% úroky z prodlení ročně z částky 550.000 Kč od 20.8.2016 do zaplacení. Zároveň ve výroku v odstavci II. byla žalobkyni uložena povinnost zaplatit žalovaným k rukám jejich zástupce na náhradě nákladů řízení částku 104.070 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

V odůvodnění uvedeného rozsudku soud prvního stupně úvodem konstatoval, s jakým tvrzením se žalobkyně domáhala přiznání částky 550.000 Kč s příslušenstvím, tedy že jde o nárok na náhradu škody, za níž odpovídají žalovaní dle ust. § 2950 občanského zákoníku, když dle objednávky žalobkyně druhý žalovaný vyhotovil geometrický plán č. 695-91/2015, který poté dne 17.12.2015 ověřil první žalovaný jako úředně oprávněný zeměměřičský inženýr, přičemž předmětný geometrický plán byl podkladem pro ohlášení změny údajů o stavbách, které byly součástí dále přesně označených pozemků v k.ú. Loučovice, přičemž k výmazu těchto staveb mělo dojít do 29.12.2015, neboť stejnou lhůtu měla žalobkyně vůči svému smluvnímu partnerovi společnosti NEVERMORE a.s., o čemž žalovaní měli dobře vědět. Žalobkyně však následně byla vyrozuměním katastrálního úřadu ze dne 14.1.2016 obeznámena o odložení podání s tím, že geometrický plán nelze do katastru nemovitostí provést, neboť nelze sloučit pozemky s rozdílnými doplňkovými údaji. Uvedené pochybení pak bylo opraveno až následným geometrickým plánem vyhotoveným druhým žalovaným a znovu ověřeným prvním žalovaným dne 23.2.2016, když ohlášení změn pak na katastrálním úřadě proběhlo dne 25.2.2016. Žalobkyně (jak vyplývá z jejich doplňujících tvrzení) tak pro předmětné pochybení žalovaných nedodržela lhůtu sjednanou se společností NEVERMORE

pro výmaz staveb v katastru nemovitostí a byla nucena zaplatit této požadovanou náhradu škody, jež uvedené společnosti vznikla tím, že ta podle smlouvy o smlouvě budoucí kupní uzavřené se společností CONDUCO a.s., IČO 26019558, byla povinna zajistit odstranění staveb a jejich výmaz z katastru nemovitostí do konce roku 2015 pod sankcí smluvní pokuty ve prospěch společnosti CONDUCO a.s. ve výši 1.000.000 Kč, když žalobkyně pod hrozbou náhrady škody v posledně uvedené výši přistoupila na dohodu se společností NEVERMORE a pro tuto zajistila provedení víceprací v hodnotě právě 550.000 Kč. Také tvrzení ohledně pochybení obou žalovaných následně žalobkyně doplňovala zejména tím, že důvodem k odložení podání katastrálním úřadem podle vyrozumění ze 14.1.2016 bylo to, že na základě „prvního“ geometrického plánu nemohlo dojít k zamýšlenému výsledku, přičemž žalovaní jako odborníci měli vědět, za jakých předpokladů je možné geometrický plán provést do katastru nemovitosti. Měli si tedy ověřit, zda nejde o pozemky s rozdílnými doplňkovými údaji. Posledně uvedené pak bylo ještě rozvedeno tak, že předmětem smlouvy s žalovanými byl výlučně výmaz staveb, pokud se ti „pustili do slučování pozemků, byla to jejich práce navíc, kterou žalobkyně nepožadovala“. Připomenuty byly i argumenty žalovaných pro zamítnutí žaloby, když ti trvali na tom, že geometrický plán byl vyhotoven podle ústní smlouvy a ověřen dne 17.12.2015, přičemž účastníky nebyla sjednána lhůta k plnění, žalovaní nebyli informováni o termínech žalobkyně ani o smluvních pokutách. Žalovaní podle smlouvy o dílo měli povinnost vyhotovit geometrický plán pro změnu obvodu budovy, jiné informace žalobkyně neposkytla, nevznesla ani další požadavky. Žalovaní pak odkazovali na to, že důvodem pro odložení podání katastrálním úřadem byly nevyřešené právní otázky týkající se předmětných pozemků s tím, že geometrický plán je technickým podkladem sloužícím pro vyznačení grafických změn v katastru nemovitostí, když právní otázky řešit nemůže. Účelem geometrického plánu je tak vyznačení části pozemků, kterých se dotýká právní jednání, které je předmětem vkladu do katastru nemovitostí. Žalovaní trvali na tom, že neporušili žádnou smluvní ani zákonnou povinnost. Vyslovili rovněž názor, že není dána příčinná souvislost mezi vznikem škody a jejich jednáním. Konečně se vyjádřili tak, že provedení geometrického plánu nemá povahu poskytnutí rady či informace, žalovaní jsou odborníci v geodetických, tedy měřicích a zaměřovacích pracích, nikoliv v právním poradenství. Naopak žalobkyni lze pokládat za odborníka v této oblasti, a to s ohledem na předmět jejího podnikání. Stanovisko pak ještě doplnili tak, že první geometrický plán jako technický podklad byl vypracován správně. Naopak podání žalobkyně po právní stránce trpělo vadami. Soud prvního stupně poté v rozsudku popsal zjištění vyplývající z toho kterého provedeného důkazu, přičemž následně jeho závěrem o skutkovém stavu věci bylo to, že dle výpovědí svědků [redacted] a [redacted] (zaměstnanců žalobkyně) bylo požadavkem žalobkyně, aby žalovaní po provedené demolici některých staveb vyhotovili geometrický plán ke změně obvodu částečně odstraněné stavby a odstranění zbývajících staveb, z toho soud prvního stupně usuzoval, že po žalovaných bylo žádáno sloučení původních stavebních, nyní pozemkových parcel, s ostatními pozemky (což žalobkyně ostatně uváděla i v návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu). Zmíněno rovněž bylo, že žalovaným nebyly předány výpisy z katastru nemovitostí, nedostalo se jim ani informací o tom, že na některých pozemcích, z nichž měly být v katastru nemovitostí vymazány stavby, existuje oprávnění z věcných břemen zatěžující jiné pozemky, jichž se změny dotčené geometrickým plánem netýkaly. Okresní soud dovozoval, a to z výše uvedeného, že žalobkyně nežádala, aby došlo k výmazu zápisu o existenci staveb z listu vlastnictví s tím, že současně zůstane zachována původní parcela, ale požadovala odstranění hranic stavebních pozemků, tedy jejich sloučení s okolními pozemky. Posledně uvedené pak podle okresního soudu potvrzuje i obsah ohlášení změny údajů o pozemku, které jménem společnosti NEVERMORE podával svědek [redacted], když takto zapsána měla být změna spočívající ve výmazu zápisu stavby na pozemcích parc. č. st. [redacted] a st. [redacted], kdy

v daném případě dojde k zániku opodstatnění evidence pozemku jakožto stavebního, přičemž katastrální úřad na základě takového ohlášení vyhotovuje neměřičský záznam na přečíslování pozemku, nelze-li zachovat stávající parcelní číslo, tedy za situace, že stejné číslo je již přiděleno jinému „nestavebnímu“ pozemku. Jestliže tedy bylo po žalovaných žádáno vyhotovení geometrického plánu nejen k zaměření částečně odstraněné budovy, ale také k odstranění ostatních staveb z katastru nemovitostí, pak hodlala žalobkyně docílit „vymazání“ hranic původních stavebních pozemků z katastrální mapy, tudíž sloučení pozemků. Takovému závěru odpovídá i to, čeho hodlaly docílit žalobkyně, stejně jako společnosti NEVERMORE a CONDUCO, tedy aby v katastru nemovitostí byly ponechány jen ty stavební parcely, na nichž v době budoucího prodeje areálu budou stát stavby. Odkazováno bylo na smlouvu o smlouvě budoucí kupní ze dne 19.12.2014 uzavřené mezi jmenovanými společnostmi s tím, že společnost CONDUCO chtěla dosáhnout toho, aby zcela odstraněné stavby byly vymazány nejen z listu vlastnictví, ale i z katastrální mapy. V dalším bylo konstatováno, že žalovaným nebylo sděleno, že některé z pozemků, které mají být sloučeny, jsou panujícími pozemky z věcných břemen, když to není patrné z katastrální mapy ani z internetové informace o pozemcích ze stránek Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního, s níž žalovaní pracovali a kterou jim měla předat žalobkyně. Podle soudu žalovaní neodpovídali za výsledek řízení o zápisu ohlášení do katastru nemovitostí, když to nebylo předmětem smlouvy o dílo, žalovaní dílo podle ústní smlouvy provedli, když dne 17.12.2015 žalobkyni předali geometrický plán ověřený úředně oprávněným zeměměřičským inženýrem. Soud přisvědčil žalovaným v tom, že geometrický plán je pouze technickým podkladem k listině, na základě níž se vlastník nebo jiná osoba domáhají změny zápisu v katastru nemovitostí, což odpovídá vymezení zeměměřičských činností dle zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřičství. Zároveň i podle vyjádření katastrálního úřadu není geometrický plán listinou (obsahující právní jednání), ale pouze technickým podkladem pro vyhotovení takové listiny, a to tehdy, je-li třeba předmět zápisu zobrazit do katastrální mapy a stává se tak neoddelitelnou součástí listiny. Žalovaní nevystupovali ve vztahu s žalobkyní jako osoby znalé právních vztahů k nemovitostem, ale jen jako osoby odborně způsobilé v oboru zeměměřičských činností, když soud souhlasil i s názorem, že k vyhotovení geometrického plánu není nezbytné mít k dispozici list vlastnictví obsahující zápisy právních vztahů s tím, že pro sloučení pozemků postačují informace volně přístupné na internetových stránkách Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního. Podstatné by pro geometrii mohlo být to, pokud by v katastrální mapě bylo zaměřeno věcné právo zatěžující pouze část pozemku, jež by tam bylo znázorněno na základě předchozího geometrického plánu. Takový zápis by pozdější geometrický plán musel respektovat. Za zásadní tedy měl okresní soud to, že je pouze na objednateli, jaké informace o právních vztazích vyhotoviteli geometrického plánu sdělí, přičemž pokud v daném případě požadavkem společnosti CONDUCO, resp. NEVERMORE bylo zajištění výmazu staveb z katastru nemovitostí, pak první geometrický plán musel být proveden tak, jak jej žalovaní skutečně vyhotovili, tudíž jako celek výmazem hranic původních stavebních pozemků. Úvodem právního posouzení soud prvního stupně citoval ust. § 2910, § 2913 odst. 1 a § 2950 o.z., přičemž jeho závěrem bylo to, že v daném případě nebyla naplněna základní podmínka pro možné uložení povinnosti žalovaným k náhradě škody, tedy porušení zákonné povinnosti stanovené na ochranu práva žalobkyně nebo smluvní povinnosti ze smlouvy o dílo, jejímž předmětem bylo vyhotovení geometrického plánu. Stejně tak případná škoda žalobkyně ve výši 550.000 Kč nebyla způsobena neúplnou nebo nesprávnou informací či škodlivou radou danou v záležitosti vědění nebo dovednosti žalovaných, když ti žalobkyni žádné rady ani informace neposkytovali, jen vyhotovovali technický podklad pro listinu obsahující právní jednání sloužící k zápisu údajů do katastru nemovitostí. Podle soudu to byla zejména žalobkyně, která měla vědět o tom, za jakých podmínek lze slučovat pozemky s rozdílnými doplňkovými údaji, případně měla

využít služeb advokáta nebo se náležitě informovat na katastrálním úřadě. Žalovaní dílo provedli řádně a včas předáním geometrického plánu, tudíž neporušili ani smluvní povinnost. Konečně nebylo shledáno ani porušení obecné prevenční povinnosti dle ust. § 2900 o.z., neboť žalovaní postupovali s obvyklou opatrností. Proto byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta.

Proti tomuto rozsudku se včas odvolala žalobkyně. Soudu prvního stupně zejména vytýkala nesprávnost závěru o tom, že předmětem díla bylo vedle vyhotovení geometrického plánu také slučování pozemků. Uvedené podle žalobkyně vyplývá zejména z výpovědi slyšených svědků, ze kterých lze dovést pouze to, že předmětem díla bylo vyhotovení geometrického plánu, který řeší výmaz resp. úpravu staveb. Podle žalobkyně z toho, jaký formulář ohlášení změny údajů o pozemku byl užitý dne 17.12.2005, jednoznačně vyplývá, že žalobkyně žádala pouze vymazat stavby z katastru nemovitostí a nikoli řešit slučování pozemků. Žalobkyně argumentovala i tím, že za situace, kdy žalovaní vyhotovili druhý bezvadný geometrický plán, pak tím uznali své pochybení, když nový geometrický plán vyhotovili zcela bezplatně. O tom, že žalobkyně žádala geometrický plán k odstranění staveb (bez slučování pozemků) svědčí podle žalobkyně smlouva mezi společnostmi NEVERMORE a.s. a CONDUCO a.s. V předmětné smlouvě, a to v článku II. odst. 2 se hovoří pouze o odstranění staveb, resp. částečném odstranění staveb a následném zajištění výmazu těchto staveb z katastru nemovitostí s tím, že ponechané funkční části budou na základě geometrických plánů vyznačeny v katastru nemovitostí. Podle žalobkyně tedy žalovaní pozemky slučovali svévolně. Odvolatelka trvala na tom, že žalovaní byli informováni o hrozbě smluvní pokuty, když ale taková okolnost není rozhodná, neboť smluvní pokuty vážící se k termínu dodání jsou obvyklé a předvídatelné. Žalobkyně rovněž soudu prvního stupně vytýkala „přeceňování“ obsahu vyjádření Katastrálního úřadu v Českém Krumlově s tím, že to je navíc podle svého obsahu tendenční, a to se snahou ve sporu pomoci žalovaným. Ačkoliv i dle vyjádření katastrálního úřadu může dojít po odstranění stavby z pozemku k jeho sloučení s pozemkem vedlejším za předpokladu, že slučované pozemky jsou stejného vlastníka, stejného druhu, přesto pokud se žalovaní pustili do slučování pozemků, přičemž se spolehli na internetové výpisy z katastru nemovitostí, blíže neověřovali, zda snad sloučení nebrání existence věcných břemen v slučovaných pozemcích, pak jde o zřejmé pochybení žalovaných. Pokud žalobkyně nežádala žádné slučování pozemků, tím spíše měli žalovaní povinnost obstarat si všechny potřebné podklady, tedy zejména úplné výpisy z katastru nemovitostí. V dalším zdůrazňovala žalobkyně, že za situace, kdy žalovaní byli zhotovitelé díla, pak dle ust. § 2590 odst. 1 o.z. bylo jejich povinností obstarat si náležité podklady, případně žádat v tomto ohledu o součinnost žalobkyni, resp. ji při zjištění nevhodnosti jejich pokynů na to upozornit. S odkazem na dále blíže konkretizovaná zákonná ustanovení (zákona č. 256/2013, vyhlášky č. 357/2013) trvala žalobkyně na tom, že nemůže obstát obrana žalovaných, že pro jejich činnost jim postačuje internetový výpis z katastru nemovitostí. V dalším žalobkyně obsáhle polemizovala s řadou závěrů soudu prvního stupně týkajících se skutkového zjištění v dané věci, když mimo jiné trvala na tom, že předmětem objednávky nebylo (jak opakovaně dovozoval soud prvního stupně) odstranění hranic stavebních pozemků, resp. sloučení pozemků, když z provedeného dokazování je nepochybné to, že žalobkyně žádala vyhotovení geometrického plánu ke změně obvodu částečně odstraněné stavby a odstranění staveb, které byly zdemolovány z katastru nemovitostí. Pripustila, že žalovaným nebylo nic sděleno ohledně věcných břemen vztahujících se k pozemkům, neboť předmětem díla nebylo slučování pozemků, znovu připomněla, že je s podivem, že žalovaní jako odborníci pracovali pouze s internetovými výpisy z katastru nemovitostí, přičemž ví, že ty neobsahují veškeré potřebné údaje. Dílo podle žalobkyně tedy nebylo vyhotoveno řádně, žalovaní nesplnili zadání, geometrický plán pak byl pro zamyšlený záměr nepoužitelný.

Nerozhodné je to, že za jeho vyhotovení žalobkyně zaplatila. Žalobkyně se ohradila proti závěru soudu prvního stupně, že „žalovaní neodpovídali za výsledek“, když podle jejího názoru za situace, kdy právě s ohledem na nedostatky v geometrickém plánu nebyly změny do katastru nemovitostí zapsány a žalobkyně nesplnila lhůtu ve vztahu ke společnosti NEVERMORE, tím jí vznikla škoda. Nesouhlasila s argumentem soudu prvního stupně, že vyhotovitelé geometrického plánu nemají povinnost zkoumat právní vztahy, když nemohou předjímat, jaké změny právních vztahů chce objednatel geometrického plánu zápisem dosáhnout, když k tomu bylo opětovně zdůrazněno, že žalovaní věděli, co bylo cílem žalobkyně, tedy jen a pouze vymazat stavby z katastru nemovitostí a změnit obvod částečně odstraněné stavby. Podle žalobkyně závěry soudu prvního stupně nejen že mají oporu v provedených důkazech, ale rovněž v zákonných ustanoveních. Ohledně právního hodnocení zastávala žalobkyně názor, že odpovědnost žalovaných za škodu je dána dle ust. § 2950 o.z., případně jsou naplněny předpoklady pro jejich odpovědnost za škodu dle ust. § 2913 odst. 1 o.z. Žalovaní podle žalobkyně porušili povinnost ze smlouvy, když geometrický plán neodpovídal tomu, co bylo sjednáno jako předmět smlouvy o dílo, přičemž v důsledku toho, že žalovaní oproti dohodě s žalobkyní slučovali pozemky, pak bylo podání, jehož přílohou je geometrický plán, odloženo, žalobkyně nesplnila lhůtu vůči svému smluvnímu partneru, toto nesplnění mělo za následek vznik škody na straně žalobkyně ve výši 550.000 Kč. Naplněny tak byly všechny obecné předpoklady pro vznik povinnosti k náhradě škody, když žalovaní porušili povinnost ze smlouvy, v důsledku toho žalobkyni vznikla škoda a škoda je v příčinné souvislosti s porušením povinnosti žalovaných ve smlouvě. Konečně podle odvolatelky nejsou v dané věci dány ani žádné liberační důvody, snad jen s výjimkou toho, že žalovaní tvrdili, že jako odborníci nepracují a nemusí pracovat s úplnými výpisy z katastru nemovitostí. Žalobkyně ze všech výše uvedených důvodů navrhovala, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil a žalobě v plném rozsahu vyhověl.

Žalovaní ve vyjádření k odvolání žalobkyně navrhovali potvrzení rozsudku soudu prvního stupně, když zejména k námitkám žalobkyně znovu poukazovali na to, že žalobkyně v návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu i vyzývacích dopisech sama uváděla, že žádala slučování pozemků, když zároveň slyšení svědci uvedli, že žádali vyhotovení geometrického plánu pro odstranění neexistujících staveb z katastrálních map. Dle žalovaných je obvyklou praxí, jak potvrdil i katastrální úřad, že pozemek je možné „odstranit“ z katastrální mapy právě sloučením s jiným pozemkem, což by měla žalobkyně, která i podle zápisu v obchodním rejstříku, podniká, vědět. Podle žalovaných předmětný geometrický plán odpovídal zadání žalobkyně, pokud nebylo dosaženo výsledku, který žalobkyně předpokládala, je to v důsledku jiných okolností než vad vyhotoveného díla, příčinou toho, že tento geometrický plán nebyl proveden, byla okolnost, že slučované pozemky mají zapsané rozdílné doplňkové údaje. To však žalovaným nebylo sděleno, ani to nemuseli vědět, když geometrický plán je technický podklad a nikoliv listina, na základě které se mění práva či povinnosti vztahující se k pozemkům. Dále bylo rovněž zdůrazněno, že i za situace, že by se jim takové informace dostalo, nemohli žalovaní vědět, zda žalobkyně neměla připraveny listiny pro vklad do katastru nemovitostí, jimiž by se právní překážky pro sloučení pozemků odstranily. Konečně žalovaní poukazovali na to, že žalobkyně nedokázala ani svému právnímu zástupci vysvětlit obsah smlouvy, pak, pokud uzavírala ústní smlouvy k zajištění činnosti, jejíž nesplnění ve lhůtě necelého jednoho měsíce žalobkyni ohrožuje sankcí 1.000.000 Kč, pak takové jednání není jednáním s péčí řádného hospodáře.

Odvolací soud po zjištění, že odvolání, které zákon nevylučuje, bylo podáno v zákonné patnáctidenní lhůtě účastníkem řízení (ust. § 201, § 202, § 204 odst. 1 o.s.ř.) a že se

opírá o způsobilé odvolací důvody podle ust. § 205 odst. 2 písm. e), písm. g) o.s.ř., věc projednal podle ust. § 212 o.s.ř. a dospěl k závěru o důvodnosti odvolání.

Jak vyplývá z odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně, dospěl ten k jednoznačnému závěru, že v dané věci nebyl naplněn jeden ze základních obecných předpokladů pro možný závěr o odpovědnosti žalovaných za škodu, která měla vzniknout žalobkyni, a to porušení povinnosti žalovanými, což sice obsáhle odůvodnil, avšak odvolací soud se s jeho argumentací neztotožňuje. Zejména vycházel soud prvního stupně ze závěru, že pokud předmětem závazku žalovaných bylo vyhotovení geometrického plánu, pak tento závazek byl splněn jeho vyhotovením, když jde jen o „technický podklad“ k listině, na základě níž se vlastník domáhá změny zápisu v katastru nemovitostí. Dále zdůrazňoval, že žalovaní nevystupovali vůči žalobkyni jako osoby znalé právních vztahů k nemovitostem, zároveň pro vyhotovení geometrického plánu nemusí mít geodet k dispozici list vlastnictví obsahující zápisy právních vztahů k nemovitostem, neboť pro sloučení pozemků postačovaly informace o pozemcích volně přístupné na internetových stránkách Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního (vlastník, druh a využití pozemku). Jistě lze souhlasit se soudem prvního stupně, že vyhotovitelé geometrického plánu nemají povinnost bez dalšího zkoumat právní vztahy k dotčeným pozemkům, avšak za situace, kdy žalovaní podle svého tvrzení vycházeli z přesvědčení, že žalobkyně „objednala“ i sloučení parcel, pak dle zjištění vyplývajících z provedených důkazů je nepochybné, že je nezbytné zohledňovat případnou existenci práv z věcných břemen, resp. věcná břemena zatěžující pozemek, který má být předmětem sloučení. Zejména odvolací soud v uvedeném ohledu vychází z ust. § 80 odst. 1 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), podle kterého závazným podkladem pro vyhotovení geometrického plánu jsou údaje souboru geodetických informací, pročez má za nepochybné, že za každé situace by pro vyhotovení geometrického plánu měli mít jeho zpracovatelé úplné podklady, a za ty lze pokládat jediné úplné výpisy z katastru nemovitostí. Odvolací soud je tedy toho názoru, že žalovaní jsou povinni pro svou práci si zajistit úplné výpisy dotčených pozemků, když ty mohou žádat již při sjednání zakázky od objednatele nebo si je vyžádat od katastrálního úřadu. Odvolací soud souhlasí se soudem prvního stupně v tom, že mezi účastníky byla uzavřena ústní smlouva o dílo, jejímž předmětem bylo vyhotovení geometrického plánu, přičemž pro konkrétní projednávaný případ ani není podstatné, zda ze strany žalobkyně bylo žádáno či nikoliv sloučení pozemků. Uzavřena tudíž byla smlouva o díla dle ust. § 2587 o.z. a v souladu s ust. § 2590 odst. 1 byli žalovaní coby zhotovitelé povinni provést dílo s potřebnou péčí v ujednaném čase a obstarat vše, co je k provedení díla potřeba. Posledně uvedenému zákonnému požadavku žalovaní nevyhověli, když k dispozici neměli náležité podklady, tedy podklady obsahující všechny relevantní údaje, v tomto ohledu nemůže obstát jejich obrana spočívající v tom, že taková praxe je obvyklá a běžná, tedy že jim pro jejich práci postačuje výpis z internetových stránek Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního. Za nepochybné je třeba mít rovněž to, že výsledkem činnosti žalovaných podle smlouvy o dílo měl být geometrický plán schopný být podkladem pro změnu zápisu v katastru nemovitostí, proto bylo-li důsledek užití neúplných podkladů to, že v předmětném geometrickém plánu byly sloučeny pozemky, jež s ohledem na zatížení právem z věcného břemene sloučeny být nemohly, a proto nebylo docíleno zamýšleného výsledku (tedy zápis změn v katastru nemovitostí v době do 29.12.2015), potom žalovaní zjevně nesplnili řádně svůj závazek ze smlouvy o dílo. Jinak řečeno, v důsledku toho, že ve smyslu výše citovaného ust. § 2590 odst. 1 o.z. nepostupovali s potřebnou péčí, pak sjednané dílo neodpovídalo smlouvou požadovanému výsledku.

Podle ust. § 2913 odst. 1 věta první poruší-li strana povinnost ze smlouvy, nahradí škodu z toho vzniklou druhé straně nebo i osobě, jejímuž zájmu mělo splnění ujednané povinnosti zjevně sloužit.

Podle ust. § 2913 odst. 2 o.z. povinnosti k náhradě se škůdce zproští, prokáže-li, že mu ve splnění povinnosti ze smlouvy dočasně nebo trvale zabránila mimořádná nepředvídatelná a nepřekonatelná překážka vzniklá nezávisle na jeho vůli. Překážka vzniklá ze škůdcových osobních poměrů nebo vzniklá až v době, kdy byl škůdce s plněním smlouvené povinnosti v prodlení, ani překážka, kterou byl škůdce podle smlouvy povinen překonat, ho však povinnosti k náhradě nezproští.

Jak je zřejmé z výše uvedeného, že soud prvního stupně ve věci rozhodl se závěrem, že žalovaní neporušili ani povinnost uloženou zákonem (dle ust. § 2910 o.z.), rovněž ani povinnost převzatou ze smlouvy (ust. § 2913 odst. 1 o.z.) a za tvrzenou škodu neodpovídají ani dle ust. § 2950 o.z. Odvolací soud, jak vyplývá ze shora popsaného, dospěl k odlišnému závěru (tedy pokud jde o porušení povinnosti žalovanými), za takové situace nelze než uzavřít, že posouzení věci soudem prvního stupně je neúplné, neboť z obecných základních předpokladů pro možný vznik odpovědnosti za škodu hodnotil soud prvního stupně pouze jediný, a to případné porušení povinnosti žalovanými. Je logické, že za takové situace, kdy uzavřel, že na straně žalovaných nelze žádné porušení spatřovat, pak se blíže zmíněnými dalšími zákonnými požadavky, jimiž je obecně vznik újmy a příčinná souvislost mezi porušením povinnosti škůdcem a vznikem újmy na straně poškozeného, nezabýval. K tomu je vhodné podotknout, že předmětem dalšího posuzování vedle uvedených základních předpokladů pro možné uložení povinnosti hradit škodu mohou být i další okolnosti, když např. právní teorie se přiklání k tomu, že byt' „nový“ občanský zákoník výslovně neuvádí, že se hradí jen předvídatelná újma, přesto zřejmě i nadále bude k tomuto aspektu přihlíženo (viz publikace Hulmák a kol., Občanský zákoník VI., Závazkové právo, Zvláštní část /§ 2055 až 3014/, strana 1570, 1571).

S ohledem na shora uváděné odvolacímu soudu nezbylo než napadený rozsudek soudu prvního stupně dle ust. § 219a odst. 1 písm. b) o.s.ř. zrušit a dle ust. § 221 odst. 1 písm. a) téhož zákona mu věc vrátit k dalšímu řízení.

V novém rozhodnutí o věci soud prvního stupně znovu rozhodne o nákladech řízení včetně nákladů řízení odvolacího (ust. § 224 odst. 3 o.s.ř.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení je přípustné dovolání z důvodů dle ust. § 237 o.s.ř. Dovolání je možné podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR v Brně u Okresního soudu v Českém Krumlově.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 21. července 2017

JUDr. Helena P a p o u š k o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení
Jana Švepešová

Vypravila: Jana Nováková